

प्रवृत्तः

“म तं प्रविष्टं हतमाततायिभि-
भैरनेकैरवलोक्य माधवः ॥”

इति श्रीभागवते बाणयुद्धे ६२ अध्यायः ॥

प्रवीणः, त्रि, (प्रकृष्टा संसाधिता वीणास्य । यद्वा प्रवीणयति वीणया प्रणयतीति । प्र + वीण + णिच् + भच् । वीणया गायकस्य नैपुण्यप्रसिद्धे-
स्तत्तुल्यनैपुण्यात् तथात्वम् ।) प्रकृष्टं वेत्ति यः
तत्पर्यायः । निपुणः २ अभिज्ञः ३ विज्ञः ४
निष्णातः ५ शिचितः ६ वैज्ञानिकः ७ कृत-
मुखः ८ कृती ९ कुशलः १० । इत्यमरः । ३ ।
१ । ४ ॥ (यथा कुमारः । १ । ४८ ।

“विज्ञावसुप्राग्रहैः प्रवीणैः

सङ्गीयमानचिपुरावदानः ।

अध्वानमध्वान्तविकारलङ्घ-
स्ततार ताराधिपखण्डधारी ॥”)

प्रवीरः, पुं, (प्रकृष्टो वीरः ।) सुभटः । (यथा,
कथासरित्सागरे । २५ । १४५ ।

“इति तस्या वचः श्रुत्वा सप्रवीरोऽप्युवाच
तान् ॥”

भौतस्य मनोः पुत्रभेदः । यथा, हरिवंशे । ७८८
“अभिमानो प्रवीरस्य जिष्णुः संक्रन्दनस्तथा ॥”
अत्र कश्चित् प्रवीणोऽपि पाठः ॥ पुरुवंशोयस्य
प्रचिन्ततः पुत्रः । यथा, तत्रैव । ३१ । ५ ।
“प्रचिन्ततः प्रवीरोऽभूत्सन्सुस्तस्य चात्मजः ॥”
धर्मनेत्रस्य उपदानवीरगर्भजातः पुत्रभेदः ।
यथा, तत्रैव । ३२ । ७—८ ।

“तंसोः सुरोधो राजर्षिर्धर्मनेत्रः प्रतापवान् ।
ब्रह्मवादो पराक्रान्तस्तस्य भार्योपदानवी ॥
उपदानवी सुतान् लेभे चतुरस्तान् सुयोधतः ।
दुश्शन्तमथ सुशन्तं प्रवीरमनघं तथा ॥”
चण्डालपुरुषविशेषः । यथा, मार्कण्डेये । ८८६
“चण्डालोऽहमिहाख्यातः प्रवीरेति पुरोत्तमे ।
विख्यातो वध्ववधको मृतकम्बलहारकः ॥”)
उत्तमे, त्रि । इति धरणिः ॥ (यथा, देवो-
भागवते । २ । ५ । २० ।

“कुरुप्रवीरं कुरु मां धर्तं त्वं
हृषा न गच्छेन्ननु यौवनं ते ॥”)

प्रवृत्तः, त्रि, (प्रवर्तते स्मृति । प्र + वृत् + क्तः ।)
प्रवृत्तिविशिष्टः । यथा,—

“प्रवृत्त एव स्वयमुज्झितश्चमः

क्रमेण पेष्टं भुवनद्विषामसि ।

तथापि वाचालतया युनक्ति मां
मिथस्वदाभाषणलीलुपं मनः ॥”

इति शिशुपालवधे । १ । ४० ॥

आरभः । यथा,—

“प्रवृत्तमन्यथा कुर्यात् यदि मोहात् कथञ्चन
यतस्तदन्यथा भूतं तत एव समापयेत् ॥”

इति कन्दोगपरिशिष्टम् ॥

प्रकृष्टवर्त्तनविशिष्टः ॥ (यथा रामायणे । ७।
८० । १ ।

“अथ राजां प्रवृत्तायां शत्रुघ्नो भृगुनन्दनम् ।
प्रपञ्च्यन् वनं विप्रं लवणस्य यथा बलम् ॥

प्रवृत्तिः

प्रवृत्तिः, स्त्री, (प्रवर्तते इति । प्र + वृत् + क्तिन् ।
प्रवादः । उदन्तः । (यथा, मेघदूते । ४ ।

“प्रत्वासन्ने नभसि दयिताजीवितालम्बनार्थी
जौमूतेन स्वकुशलमयीं हारयिष्यन् प्रवृत्तिम् ॥”
प्रवर्त्तनमिति । प्र + वृत् + क्तिन् ।) प्रवर्त्तनम् ।
(यथा, महाभारते । १२ । ३० । १६ ।

“वहधे हि ततस्तस्य हृदि कामो महात्मनः ।
यथा शुक्लस्य पक्षस्य प्रहृष्टो चन्द्रमाः शनैः ॥”
प्रवर्त्तते व्याप्नोति प्रसिद्धत्वेनेति । प्र + वृत् +
क्तिच् । यत्रादिव्यापारः । यथा, महाभारते ।
१ । १ । २५५ ।

“असच्च सदसच्चैव यस्माद्विश्वं प्रवर्त्तते ।
सन्ततिश्च प्रवृत्तिश्च जन्ममृत्युपुनर्भवाः ॥”

“सन्ततिर्ब्रह्मादिः । प्रवृत्तिर्यज्ञादिः ॥” इति
तट्टीकायां नीलकण्ठः ॥) अवन्यादिदेशः ।

इति मेदिनी । ते, १२० ॥ हस्तिमदः । इति
हेमचन्द्रः । ४ । २८० ॥ न्यायमते यत्नविशेषः ।
अस्याः कारणम् । चिकीर्षा । कृतिसाध्यता-
ज्ञानम् । इष्टसाधनताज्ञानम् । उपादानप्रत्य-
क्षम् । यथा,—

“प्रवृत्तिश्च निवृत्तिश्च तथा जीवनकारणम् ।
एवं प्रयत्नत्रैविध्यं तान्त्रिकैः परिदर्शितम् ॥
चिकीर्षा कृतिसाध्येष्टसाधनत्वमतिस्तथा ।
उपादानस्य चाध्यक्ष प्रवृत्तौ जनकं भवेत् ॥”
इति भाषापरिच्छेदः ॥

(यथा, पञ्चदश्याम् । ६ । १०३ ।
“देहादि पञ्चरं यन्त्रं तदरोहोऽभिमानिता ।
विहितप्रतिपिडेषु प्रवृत्तिर्भ्रमणं भवेत् ॥”

प्रयत्नसंहितादन्तःकरणात् प्रवृत्तिर्जायते ।
यदुक्तं कामन्दकीये नीतिसारे । १ । ३३—३५ ।

“आत्मा मनस्य तद्विद्यैरन्तःकरणमुच्यते ।
आभ्यान्तु सप्रयत्नाभ्यां सङ्कल्प उपजायते ॥

आत्मा बुद्धौन्द्रियाण्यर्था वहिष्करणमुच्यते ।
सङ्कल्पाध्ववसायाभ्यां सिद्धिरस्य प्रकीर्तिता ॥

उभे एते हि कारणे यत्नानन्तर्येण स्मृते ।
तस्मात् प्रवृत्तिसंरोधाद्भावयेन्निर्मनस्कताम् ॥”

“आत्ममनोबुद्धिकर्मेन्द्रियाणां लक्षणमभिधाय
बुद्धेरन्तःपरिकल्पनया कारणविभागमभिधातु-
माह । आत्मा मनश्चेति । अभिहितेन लक्ष-
णेनेति प्रतिपाद्यते यथा विद्यया साऽन्यविद्या

या विद्यते येषां ते तद्विद्याः कणादाक्षपादा-
दयः तैः तद्विद्यैः आत्मा मनश्च अन्तःकरण-
मुच्यते । आभ्यां आत्ममनोभ्यां प्रयत्नसंहिताभ्यां

सङ्कल्पः प्रवृत्तिः इन्द्रियप्रवर्त्तनं उपजायते ।
वहिःकरणमभिधातुमाह । आत्मा बुद्धीति ।

आत्मा उत्तलक्षणः । बुद्धिः मनः । इन्द्रियाणि
बाह्यरूपाणि । अर्थाः शब्दादयः । कर्मे-
न्द्रियाणां हि उत्सर्गादिका अर्थाः प्रयोजनानि ।

एतत् सर्वं वहिःकरणम् । सङ्कल्पः सम्यग्-
भूतार्थकल्पनं अध्ववसायः प्रयत्नविशेषः ताभ्यां
अस्य आत्मनः सुखानुभवलक्षणा सिद्धिः प्रकी-
र्तिता । तदेवं अन्तःकरणप्रवृत्तिः प्रयत्नादेव

प्रवेणी

वहिःकरणप्रवृत्तिरपि अध्ववसायलक्षणात्
प्रयत्नादेवेति दर्शितं भवति एतदेव समर्थ-
यन्नाह । उभे एते स्मृते । उभे एते अनन्त-
रोक्ते हि स्फुटं कारणे अन्तर्वहिःकरणसंज्ञके

यत्नानन्तर्येण प्रयत्नानन्तरं वर्त्तते प्रयत्नपर-
णादित्यर्थः । तस्मादिति । यस्मात्तेवं तस्मात्

प्रवृत्तिसंरोधात् उभयात्मकस्य प्रयत्नस्यैव संरोधं
कृत्वा निर्मनस्कतां भावयेत् निर्मनस्कभावं

अभ्यस्येत् यावत् प्रयत्न एव निरुद्धो भवति
तावदात्मा मनसा न युज्यते ततश्च विद्यमान-

मपि मनो नास्त्येव मनःकार्याकरणात् ।
अन्तःकरणविशेषात् प्रवृत्तिर्नापद्यते । एव-

मन्तःकरणप्रवृत्त्यभावात् वहिःकरणप्रवृत्तेर-
प्यभावः । तदभावात् इन्द्रियाणां विषयैः

सम्बन्ध एव न स्यात् इति भावः ॥” इति तट्टीका)

प्रवृत्तिः, पुं, (प्रवृत्तिं वृत्तान्तं जानातीति । ज्ञा +
कः ।) चारभेदः । तत्पर्यायः । वार्त्तिकः २

वार्त्तीयनः ३ । इति त्रिकाण्डशेषः ॥

प्रवृद्धः, त्रि, (प्रवर्द्धते स्मृति । प्र + वृद्ध + क्तः ।)
वृद्धियुक्तः । तत्पर्यायः । प्रौढः २ एधितः ३ ।

प्रसारितः । तत्पर्यायः । प्रसृतः २ इत्यमरः ।
३ । १ । ७६ ॥ (यथा, देवोभागवते । ३ । ८ । २८ ।

“सत्त्वं समुत्कटं जातं प्रवृद्धं शास्त्रदर्शनात् ।
वैराग्यं तत्फलं जातं तामसायैषु नारद ! ॥”)

प्रवेकः, त्रि, (प्रविच्यते पृथक् क्रियते इति ।
प्र + विच् + कर्मणि घञ् ।) उत्तमः । प्रधा-

नम् । इत्यमरः । ३ । १ । ५७ ॥ (यथा, भाग-
वते । २ । ८ । ११ ।

“श्यामावदाताः शतपत्रलोचनाः

पिशङ्गवस्त्राः सुवचः सुप्रेमसः ।

सर्वे चतुर्वाहव उन्मिषन्मणि-

प्रवेकनिष्काभरणाः सुवर्चसः ॥”)

प्रवेष्टः, पुं, (प्रवीयते स्वाद्यते इति । प्र + वी +
वाङ्मुलकात् टः ।) यवः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥

प्रवेणि, स्त्री, (प्रकर्षेण वीयते इति । प्र + वी गतौ
+ “वीज्याञ्चरिभ्यो निः” उणा० ४ । ४८ ।

इति निः । णत्वम् । यद्वा, प्रवेणति सौन्दर्यं
प्राप्नोतीति । प्र + वेण गतौ + इन् । (कुयः

वेणौ । इति मेदिनी । वे, ६३ ॥)

प्रवेणी, स्त्री, (प्रकर्षेण वीयते इति । प्र + वी गतौ
+ “वीज्याञ्चरिभ्यो निः” उणा० ४ । ४८ ।

इति निः । णत्वम् । कृदिकारादिति पाञ्चिको
डोप् । वेणौ । (यथा, रवी । १५ । ३० ।

“तत्र सौधगतः पश्यन् यमुना चक्रवाकिणीम् ।
हैमभक्तिमतीं भूमेः प्रवेणीमिव पिप्रिये ॥”)

गजप्रष्ठस्थचित्रकम्बलम् । इत्यमरः । २ । ६ । ८८ ॥
(यथा, महाभारते । १५ । २७ । १३ ।

“अजितानि प्रवेणीषु सूक् सुवृक्ष महीपतिः ।
कमण्डलूश्च स्थालीय पिठराणि च भारत ! ॥

नदीविशेषः । यथा, महाभारते । ३ । ८ । ११ ।
“प्रवेण्युत्तरमार्गे तु पुण्यं कञ्चाश्रमे तथा ।
तापसागामरण्यानि कौर्त्तितानि यथान्वृति ॥”